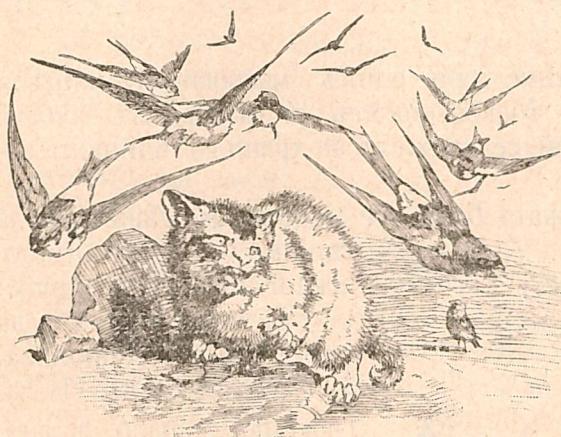

Лѣстовички и котка.

И лѣстовичките се канѣха да отпѫтуватъ къмъ гоплитѣ страни. Азъ имъ хвѣрихъ хлѣбни трошички. Тѣ весело почнаха да кѣлватъ.

Нашата шарена котка, безъ да я забѣлѣжа, дебнишкомъ хваща една лѣстовичка, която изпиша подъ нейните нокти, сѣкашъ се молѣше за помощъ.

Тогава
рой лѣстови-
чките почнаха
да летятъ
надъ котката
и ядно я за-
кълваха.

Котка-
та вдигна
кракъ да се
брани, но тѣ
все повече я
кълвѣха и
биѣха съ ост-
ритѣ си кри-
лѣ.

Уплаши се котката. Отпусна лѣстовичката и като стрѣла от-
летѣ къмъ ближния буренакъ.

Ехъ, да бѣхте видѣли и чули, какъ весело зачурулиха лѣстовичките, доволни, че надвили на своя опасенъ врагъ!...

Така тѣ съ дружни сили спасиха своята другарка.

